

Marineministeren: Med Hensyn til det første af de af den ærede Ordsfører omtalte Endringsforslag, nemlig det under Nr. 11, angaaende Sæetatens Hospital, vil jeg tillade mig at bemærke, at Marineministeriet har havt det Haab ved de Besparselser, som det har havt ifinde at gennemføre, at kunne bringe Udgiften til Sygepleien ved Hospitalet ned i en saadan Grad, at man kunde vedblive at optage Marinens Syge i Hospitalet. Jeg fremsatte dette Haab i Finantsudvalget og knyttede dertil den Udtalelse, at, forsaavidt dette ikke skulde lykkes, vilde man være beredt paa at træde i Forbindelse med Krigsministeriet for at bevirke, at Sæetatens Syge fremtidig kunde blive optagne paa Militæretatens Hospital i Rigensgade overensstemmende med, hvad der tidligere har været anført i den Forhandling, som har fundet Sted desangaaende imellem Marineministeriet og Krigsministeriet. Det har senere efter den Conference, jeg har havt med Udvalget, vist sig, at den Besparselse, man kunde vente at tilvejebringe ved Sæetatens Hospital, ikke har svaret til de derom nærede Forventninger, og som Følge deraf vil jeg være betænkt paa paa at træde i Forbindelse med Krigsministeriet for at kunne faae Sæetatens Syge forpleiede paa Militærhospitalet for Fremtiden. Kun har jeg tilladt mig at stille et Underendringsforslag til dette Forslag, som jeg haaber vil blive tiltraadt af Udvalget, og som gaaer ud paa at stifte en Institution, der staaer i Forbindelse med Sæetatens Hospital, en fast og varig Fremtid, nemlig Aflyet i Nyboder, der har havt forskjellige Fordele af Hospitalets Bestaaen; som Følge af Hospitalets Nedlæggelse vil Aflyet nu lide et Skaar i de Summer, som hidtil ere tilflydte det; det er et Tilskud af Noget over 200 Rd., som ved Underendringsforslaget er foreslaaet, givet til Aflyet, og denne Sum, som hidtil er gaaet ind under Sygepleien, er nu af mig foreslaaet at skulle ansøres under den til Aflyet opførte Sum af 1,100 Rd. Der er imidlertid et

Forhold, som ikke maa lades ude af Betragtningen, naar man bestemmer sig til at opgive Sæetatens Hospital i dets nuværende Form, nemlig, at der er gjort en bestemt Fordring i den foreløbige Brevbærling, som har fundet Sted med Krigsministeriet, om at Sæetatens Hospitals Bygninger, samt Inventariet, skulde vedblive at være til Disposition. Bygningerne ville altsaa ikke kunne opgives; vel ophører Hospitalet, men Bygningerne maae vedblive at staae til Raadighed for det Tilfælde, at der maatte blive Tale om at indlægge paa Hospitalet i Rigensgade et større Antal Syge, end det er istand til at rumme. Jeg mener, at denne Fordring er fuldkommen velbegrundet; derved at Sæetatens Syge indlægges paa Rigensgades Hospital, vil Sygeantallet der faae en betydelig Tilvæxt, og det vil altsaa ikke være istand til i det samme Omfang som tidligere at opfylde sin Bestemmelse, naar enten Krig eller en Epidemi skulde medføre et større Antal Syge; altsaa maa man være betænkt paa at have Localer til sin Raadighed i saadanne overordentlige Tilfælde. Jeg maa altsaa gaae ud fra, at Sæetatens Hospitalsbygninger vedligeholdes til Brug for saadanne usforudsete Tilfælde; det vil medføre nogen Beføstning med Hensyn til Vedligeholdelsen og Tilskudet med Bygningerne, men alligevel vil der opstaae en Besparselse, idet jo hele Administrationen og hvad Dvrigt dertil hører, bortfalder for Statskassen. Til dette Forslag har Udvalget knyttet et andet Forslag, nemlig at formindske Lægernes Antal ved Sæetaten. Hvad Lægeantallet ved Sæetaten angaaer, da er dette bestemt ved en Lov af 1856, og som Følge deraf er der Lovhjemmel for dette Lægecorpses Bestaaen i dets nuværende Omfang. Samtidigt dermed er der i Organisationsplanen optaget en Bestemmelse med Hensyn til Lægernes Antal, og det forekommer mig, at i det Dieblil man nu her vilde indskrænke disses Antal paa den Maade, som her er foreslaaet, vilde man derved foregribe et Forslag, der har foreligget Organisationsud-